

MINDAUGIETIS

Trylikieji leidimo metai. Karaliaus Mindaugo MPB laikraštis. 2009 m. gruodis, Nr. 3 (40)

Svarbu ne veiklos rezultatai, bet pati veikla. Turi daryti tai, kas teisinga. Gal tai ne tavo jėgoms, gal tai netinkamas tau laikas ir vaisių nesulauksi, tačiau tai nereiškia, kad turi liautis daręs tai, kas teisinga. Jau 13 metų laikraščio „Mindaugietis“ puslapiuose atsispindi akimirkos iš bataliono gyvenimo. Prisiminkime pirmuosius šio laikraščio žingsnius.

BATALIONO LAIKRAŠTIS GIMĖ PRIEŠ TRYLIKA METŲ

Gerbiami mindaugiečiai,

Aš labai džiaugiuosi, kad Jūs ir po dešimtmečio vartote laikraščio „Mindaugietis“ puslapius. Ir ne vienam iš Jūsų turbūt kilo klausimas, kodėl anuomet reikėjo reklamos ir kodėl būtent aš reklamavau „Vyrų“ muilą. Mes juk civilizuoti žmonės ir gerai žinome, kam jis naudojamas ir su kuo „valgomas“. O priežastis yra labai paprasta: kad batalionui nekainuotų laikraščio „Mindaugietis“ leidimas, buvo rasta išeitis – pareklamuoti Panevėžio muilo fabriko produkciją. Ir aš, „Mindaugiečio“ redakcijos nariams paprašius, sutikau tapti šio laikraščio reklaminiu veidu. Todėl man nieko kito nebeliko, kaip tik nusišypsoti ir dėl gražios idėjos iškelti muilą.

Šiandien net man pačiai smalsu, ar šis muilas vis dar gaminamas, nes tik dėl jo reklamos nors trumpam teko pabūti „modeliu“. Po šitokio mano viešo pasirodymo ilgą laiką batalione buvo prašoma nusišypsoti nerūpestinga, gražia blondinės šypsena. Tiesą sakant, kuo ji ypatinga, aš ir pati nežinau.

Tačiau vis dėlto prisiminkime, kad muilas yra tik kūno švaros priemonė, o būti švariu savo vidumi – kiekvieno siekiamybė, neduok dieve, „susipurvinus“ joks muilas nepadės... To ir linkiu visiems laikraščio „Mindaugietis“ skaitytojams, o pačiam „Mindaugiečiui“ – ilgų ilgiausių gyvavimo metų.

AUSTRA GULIGAUSKAITĖ-MIKALAUSKIENĖ

Mieli „Mindaugiečio“ skaitytojai,

Džiugu, kad skaitote, džiugu, kad rašote. Kad gyvenate savo gyvenimą – nuo eilinio iki generolo, nuo mažiausio iki didžiausio – kiekvienas savo... Ar būtumėte paskendę ieškojimuose, ar susirūpinę savo tarnybos reikalais, ar lėktumėte po tarnybos poilsio – visada atrasite laiko nors minutę pasikalbėti su bičiuliu, persimesti nors keliais žodžiais su sutiktu kolega. Dabar labai reikia bendravimo. Gyvo ryšio su kitu žmogumi, kad patys galėtume būti žmonėmis.

Ir tada, kai susibūrė būrelis bendraminčių ir, vadui leidus, nusprendė išleisti naują laikraštėlį, reikėjo ryšių, reikėjo žmogiškų saitų, kurie netrūkinėtų, bet būtų lyg vienas stiprus mazgas. Gal ir ne taip darniai dirbome, kaip norėjosi, o pirmuosius 3 mėnesius ir pinigėlių negavome, bet pirmąjį „Mindaugietį“ išleidome. Taip norėjosi dalintis mintimis, idėjomis, svajonėmis, kūrybos vaisiais. Bandančių rašyti netrūko. Vieni apie save, kiti apie tarnybą, tretį romanus kūrė, o žavioji Austra net „Vyrų“ muilą reklamavo, kad laikraštėlis skaitytoją pasiektų. Gražiai buvo sugalvota. Kariams muilo juk reikia. Kai kreipėmės į muilo fabriką, vienas geras bičiulis pasakė: „Žinai, yra žmonių, kurie nori paaukoti, tik nežino, kam...“ Gerai pasakė. Tada ir sukūrėme muilo reklamą. Galima sakyti, kad „Mindaugietis“ per muilą ir gimė. Ir gyvena iki šiol...

Išgyvename mūsų bendrystę, net ir su tais, kurie anapus iškeliavo, su tais, kurie šalia, ir su tais, kurie toli, bet širdyje...

Todėl ir rašome...

SAULIUS KRIAUCIŪNAS,
LK Viešųjų ryšių ir renginių
organizavimo skyriaus vyr. specialistas

ĮVYKIŲ KRONIKA

■ **Liepos 6 d.** paminėta Valstybės (Karaliaus Mindaugo karūnavimo) diena.

■ **Liepos 13–17 d.** Gaižiūnų poligone vyko I MPK bei priskirtų padalinių nacionalinės vertinamosios lauko taktinės pratybos „Ramus atsakas“ (angl. „Calm response“).

■ **Liepos 30 d.** batalione vyko štabų mokymai „Sumanus vilkas“ (angl.

„Smart wolf“).

■ **Rugpjūčio 11 d.** batalione vyko MPB „Geležinis Vilkas“ padalinių II ir IV ketvirčių kovinio rengimo planavimo pasitarimas.

■ **Rugpjūčio 17–21 d.** batalione vyko Šaulių sąjungos Panevėžio rinktinės jaunųjų šaulių stovykla.

■ **Rugsėjo 1–4 d.** vyko bataliono štabo bei padalinių valdymo grupių mokymai „Greitas atsakas“ (angl. „Quick response“).

■ **Rugsėjo 8 d.** bataliono karių būrys dalyvavo Šiluvoje vykusiuose Švč. Mergelės Marijos gimimo atlyduose.

■ **Rugsėjo 14–18 d.** įvairiuose Lietuvos kariuomenės daliniuose I mechanizuotosios pėstininkų kuopos kariams organizuoti kvalifikacijos kėlimo kursai.

■ **Rugsėjo 21–23 d.** Viešojo saugumo tarnybos prie VRM Vilniaus dalinio instruktoriai mokė I MPK karius vykdyti riausių malšinimą.

ĮSPAUDAI „SUKETVIRČIUOTAME“ LAIKE

Būdami kariai, o tai reiškia daug laiko skirdami planavimui ir vėliau tų planų įgyvendinimui, pripratome „pjaustyti“, „karpyti“ ir visaip kitaip dalinti laiką į skirtingos trukmės fazes, etapus, tarpinius, periodus ar atkarpas.

Toks laiko skaldymas tapo mūsų įrankiu, leidžiančiu atlikti užduotis tiksliai suplanuotais terminais bei matuoti bet kokio proceso turinį, t. y. įvertinti konkrečius apibrėžto laikotarpio įvykius, palyginti statistinius duomenis ir formuluoti išvadas bei vertinimus.

Lietuvos kariuomenės procesais nieko nenustebinsi. Mus supa daugybė besisiejančių įvykių, turinčių sutampančias ir skirtingas pradžias ir pabaigas. Tokiame „tankumyne“ nelengva orientuotis, todėl kartais rezultatų tikimės pernelyg greitai ar stebimės neva „netikėta“ kokio nors proceso baigtimi. Juk nebūtinai kiekvieną pusmetį ar ketvirtį turime fiksuoti galutinį rezultatą, taip pat nebūtina kiekvienų metų pradžioje įsivaizduoti, kad staiga kariuomenė viską pamiršo ir kovinis rengimas turi prasidėti „nuo nulio“. Todėl pateikdamas savo pa-

mąstymus apie trečiąjį šių metų ketvirtį kalbėsiu ne tik apie tai, kas prasidėjo ar visiškai baigėsi, bet ir apie tai, kas paprasčiausiai tęsėsi.

Įvertinęs trečiąjį „suketvirčiuotų“ metų laikotarpį pateiksiu savo pamąstymus apie dvi bataliono gyvenimo sritis: kovinio rengimo ir bataliono, kaip kolektyvo, mikroklimato raidos. Kiekvienoje jų veikia tiesiog kunkuliuoja, todėl, nenorėdamas varginti skaitytojo, pasirinkau po vieną, mano manymu, svarbiausią kiekvienos šių sričių procesą.

Svarbiausiu įvykiu kovinio rengimo srityje įvardyčiau pasirengimą budėti vienos iš Europos Sąjungos kovinių grupių (toliau tekste – ES KG) sudėtyje.

Būtent III ketvirčio metu vyko mūsų I kuopos, kurios pagrindu ir yra sudarytas ES KG budėsiantis vienetas, nacionalinės vertinamosios lauko taktinės pratybos. Pratybos buvo intensyvios, suplanuotos taip, kad kariai patirtų didelį fizinį krūvį, o vadovybė, reaguodama į kintančią aplinką, turėtų greitai priimti sprendimus. Šiandien, praėjus keletui mėnesių, aiškiai matau, kad pratybos buvo naudingos visiems: ir vertinamiesiems, ir vertintojams. Pamatėme silpnąsias savo puses, pademonstravome stipriąsias. Išties kovinio rengimo proceso ir vertinamųjų pratybų metu kariai turėjo skirtingus „priešus“. Jei pratybose reikėjo įveikti liepos karštį ir priešiškas pajėgas imituojančius karius, tai pasirengimo proceso metu pagrindiniu priešu vadinčiau laiką. Būtent laiko trūkumas ir buvo pagrindinis iššūkis, kurį sėkmingai atrėmė budėjimui besiruošiantys I kuopos ir aprūpinimo elemento kariai. Džiaugiuosi, kad kuopos vadovybė tinkamai paskirstė ribotą laiką ir maksimaliai panaudojo turimus žmones bei materialinius resursus. Dėkoju jiems už tai. Taip pat manau, kad šių pratybų metu kariai dar kartą galėjo įsitikinti, kad esu tikrojo, realaus vertinimo, o ne parodomąjo šou šalininkas. Visuomet vadovaujosi tokia nuostata, kad į ataskaitines pratybas vienetas ir jo vadovybė turi ateiti kaip į egzaminą: žinantys ir gebantys tai, kam ruošėsi, bei pasirengę bet kokiam išmėginimui ir net siurprizui.

Pažadu, kad toks mano požiūris nesikeis ir per visas ateityje vyksiančias vienetų ataskaitines pratybas.

Moralės srityje ko gero daugiausia nežinomybės ir netikrumo jausmo sukėlė neprašyta atvykėlė – krizė. Prasidėjusi gerokai anksčiau nei trečiasis ketvirtis, būtent minėtu laikotarpiu ji šiek tiek daugiau atidengė savo nykų veidą. Etatų naikinimas, nemokamos atostogos, net keli atlyginimų sumažinimai, sugriežtintas profesinės karo tarnybos sutarčių pratęsimas – tiesiogiai ar netiesiogiai su šalies ekonomine įtampa sietini dalykai. Svarbiausia, būtent tai ir yra neigiamai personalo motyvaciją veikiantys faktoriai. Tačiau net ir pastebėdamas mažiau besišypsančius Jūsų veidus, jausdamas pesimizmą, vis viena manau, kad nereikia visko dažyti niūriomis spalvomis. Suprasdamas nūdienos realybę, nesmerkiu nei paragavusiųjų kario duonos ir nusprendusiųjų, kad ji šiek tiek per sprangi, nei tų, kurie dėl svarių priežasčių išeina ieškoti „Ilgesnio lito ir sotesnio kashnio“. Profesinėje karo tarnyboje reikalingi būtent profesionalai, o ne mėgėjai, t. y. tie, kuriems tarnyba kariuomenėje yra daugiau nei vien tik pajamų šaltinis.

Fizinis ir psichologinis krūviai, stresas, riboti resursai ir milžiniškas užduočių intensyvumas, rotacija, savaitgalinio vyro-tėčio ar žmonos-mamos sindromas ir supratimas, kad tavo vaikus auklėja kažkas, bet tikrai ne tu – toli gražu ne kiekvienam.

Lenkiu galvą prieš tuos, kurie drąsiai priima šiuos iššūkius, kaip neišvengiamą kario profesijos duotybę, bei nepaisydami sunkmečio grimasų tęsia priesaikos žodžiais įprasmintą pareigą: „...nesigailint jėgų ir gyvybės ginti Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, ... būti doru ir garbingu Lietuvos kariu“. Ačiū Jums, bendražygiai.

**Pagarbiai bataliono vadas
MJR. NERIJUS STANKEVIČIUS**

I mechanizuotosios pėstininkų kuopos vertinamosios lauko taktinės pratybos

„RAMUS ATSAKAS 09“

Ankstus ir giedras liepos 7-osios rytas. Karaliaus Mindaugo bataliono rikiuotės aikštė. Išrikuoti I mechanizuotosios pėstininkų kuopos kariai. Rikiuotei vadovauja kuopos vado pavaduotojas. Į rikiuotės aikštę įžengia kuopos vadas. Po komandos „Ramiai“ pavaduotojas raportuoja vadui. Vadas pasisveikinęs taria žodį: „Mes kuriame istoriją...“ Po šių vado žodžių daugelio karių veidus apgaubia susimąstymo skraistė. Kiekvienas mintyse galvoja, kaip prisidės prie šios istorijos, koki indėlį įneš – svarų ar ne, kiek ilgai išsilaikys ekstremaliose situacijose ar paklus ir, teisingai supratę, vykdys visus tiesioginių vadų nurodymus. Tą minutę niekas negalėjo atsakyti. Kariai lipo į transporto priemonės ir, sudarius koloną, pajudėjo Jonušo Radvilos mokomojo pulko link.

Laukė dvi savaitės, kupinos logiškų ir greitų sprendimų vadams bei sąžiningų ir paklusnių nurodymų vykdymų kariams. Pirmoji savaitė – pasiruošimas, kurio metu kariai turėjo galimybę papildomai pasitreniruoti atlikti veiksmus kuopos sudėtyje su priskirtais padaliniais. Antroji – aktyvi fazė – kuopos vertinamosios lauko taktinės pratybos.

Pagrindinis pratybų tikslas – įvertinti kuopos, skirtos budėti ES kovinės grupės (EUBG 2010/I) sudėtyje, pasirėngimą

vykdyti jiems skiriamas užduotis pagal nustatytus standartus ir keliamus reikalavimus, siekiant tobulinti jų rengimą. Taip pat įvertinti kuopos su paskirtu aprūpinimo būriu kovinį pasirėngimą pagal nustatytas užduotis, stiprinti kuopos sąveiką su priskirtais antrosios bataliono kovinės grupės padaliniais, treniruoti atlikti vadovavimo ir valdymo procedūras, integruoti TAVVIS naudojimą vykdant padalinių sekimą. Iškeltos ir taktinės užduotys: vykdyti padalinių valdymo procedūras, atlikti pasiruošimą mūšiu, taktinį žygį keliu, užimti susitelkimo rajoną (vietą), vykdyti suplanuotą ataką, laikytis elgesio su karo belaisviais taisyklių, vykdyti pozicijų perėjimą (nejudantis padalinys) ir vykdyti gynybą.

Atlikę administracinį žygį į Ruklą, kariai buvo apgyvendinti Mokomojo pulko kareivinėse. Visa liepos 7-oji diena buvo skirta padalinių atvykimui, išikūrimui ir pasiruošimui artėjančioms pratyboms. Pirmoji savaitė prabėgo greitai. Padaliniai atliko veiksmų treniruotes: veiksmi žygio metu, susitelkimo rajono užėmimas, puolimas, pozicijų perėjimas, gynyba. Padalinių valdymo grupės dalyvavo taktinėse pratybose be padalinių (TEWT) kuopos sudėtyje, o kariai – skyrių lygmens taktinėse pratybose. Pasiruošimo metu taip

pat buvo patikrintos visos vertinamosioms lauko taktinėms pratyboms reikalingos priemonės.

Liepos 13-oji diena prasidėjo bendra pratybų dalyvių rikiuote. Bataliono vadas mjr. Nerijus Stankevičius pasveikino visus dalyvius ir palinkėjo gerai pasirodyti pratybose. Buvo patikrinta karių ekipuotė, ginkluotė, ryšio įranga ir transporto priemonės.

Bataliono vado įsakymu prasidėjo aktyvioji pratybų fazė. Visų lygių vadai pradėjo planuoti taktinio žygio, susitelkimo rajono užėmimo ir suplanuotos atakos operacijas. Kuopos vadas, būrių bei skyrių vadai paskelbė kovinius įsakymus savo kariams. Buvo įvykdytas padalinių aprūpinimas, atliktos treniruotės galutinai suderinti veiksmus.

Liepos 14-ąją kuopos kolona pajudėjo į Gaižiūnų poligoną. Prasidėjo taktinis žygis iki susitelkimo rajono. Žygio metu kuopa neišvengė įvairių traktinių situacijų. Kolona pateko į pasalą, įvažiavo į minų lauką, turėjo įveikti inžinerines kliūtis, buvo imituojamas aviacinis antpuolis. Užėmę susitelkimo rajoną kariai pradėjo ruošti puolimui, atliko objekto žvalgybą. Susitelkimo rajonas buvo apšaudytas ir kuopa buvo priversta pakeisti savo išsidėstymo vietą.

Ankstų ketvirtadienio rytą kuopa pradėjo puolimą. Padedant inžinieriams buvo padarytos perėjos per minų laukus ir šturmo būrys išiveržė į pastatą. Tikslas sulaukyti priešišku pajėgų lyderį buvo pasiektas. Užėmusi objektą kuopa praleido kitas pajėgas toliau vystyti bataliono operaciją. Buvo gautas bataliono vado įsakymas pereiti į gynybą. Kuopa iširengė pozicijas ir laukė mechanizuoto priešų puolimo.

Pratybos baigėsi liepos 17-ąją bendra dalyvių nuotrauka ir jau Mokomajame pulke įvykusių pratybų aptarimu. Brigados „Geležinis Vilkas“ vadas pulkininkas Vilmantas Tamošaitis, aptarimo metu padėkojo vadams bei palinkėjo ir toliau sėkmingai ruošti kitų metų budėjimui.

Pratybose dalyvavo Mindaugo bataliono valdymo grupė, štabas, I mechanizuotoji pėstininkų kuopa, du priešą imitavę Algirdo bataliono II kuopos būriai, Tiesioginės paramos logistikos bataliono II TPK aprūpinimo būrys, kovinės paramos inžinerijos būrys, oro gynybos būrys, karo policijos skyrius bei medicinos būrys. Iš viso apie 300 karių.

Karininkų klubo išvyka į Tauragę

Gražų rugsėjo penktadienį Karaliaus Mindaugo MPB karininkų klubo nariai išsiruosė į išvyką – aplankyti Kęstučio MPB karininkų klubo bei susipažinti su Tauragės kraštu – aplankyti žinomų vietų ir objektų. Kelias pirmyn neprailgo gyvai šnekučiuojantis ir grožintis rudenišku Lietuvos peizažu.

Atvykusius mus pasitiko Kęstučio MBP karininkų klubo prezidentas, kapejonas ir kiti klubo nariai. Čia jie suorganizavo ekskursiją po bataliono teritoriją – aplankė pistoletų šaudyklą, kareivines, koplyčią bei patį karininkų klubą. Daug kas juokais sakė, kad dirbant Kęstučio MPB galima pasijusti kaip sanatorijoje – siūbuoja liaunos pušelės, šviečia skausi saulė, tyvuliuoja vandens telkinėlis, o dar miškas aplinkui ir nėra uodų...

Po to vykome aplankyti garsių Tauragės vietų. Pirmąją aplankė Anteglaučio kaime esančią su rezistencijos kovomis susijusią vietą – Kęstučio apygardos štabą. Iš pradžių jis buvo įsikūręs Eržvilko valsčiuje, tačiau kilus pavojui, kad jo vieta bus atskleista, vadovybė nusprendė persikelti į Batakių kraštą, kur rezistentai veikė labai aktyviai ir organizuotai. Buvo nusižiūrėta

nuošali partizanų rėmėjų Juknų sodyba. Žeminę įrengė po gyvenamojo namo grindimis, kur atgabeno spausdinimo įrenginių, rašomųjų mašinėlių, radijo stočių ir kt. 1947-ųjų pavasarį sovietų saugumiečiai nustatė štabo vietą ir, kai sodybą apsupo kariuomenė, žeminėje buvę apygardos vadas Visvydas ir partizanas Džiugas sunaikino turėtus dokumentus, turtą ir sisisprogdino. Šiandien vienkiemio vieta pamažu užauga mišku, tačiau buvusios žeminės duobė matosi gerai. Buvo įamžintas ir atminimas – pastatytas medinis kryžius ir akmeninis paminklas su žuvusiųjų atvaizdais.

Po to, ir toliau lydimi vietinio gido pasakojimų, aplankė Tauragės „pilį“, paminklą kovoms dėl nepriklausomybės atminti, pasižvalgė po Lakštingalų slėnį. Per Tauragę nuo XIII a. ėjo prekybinės Hanza sąjungos tarp Europos miestų kelias, todėl pasienis neatskiriamas nuo prekybos iki šių dienų – Tauragė „garsėja“ dideliais kontrabandos mastais.

Sugrįžę į bataliono teritoriją dalyvavome puikiai suorganizuotose sportinėse varžybose, nepaisant vėliau prasidėjusio visai nemenko lietaus. Teko varžytis

dažasvydžio, „stiklinėje“ (komandinio darbo ir koordinacijos), kovinio tinklinio bei ypatingoje virvės traukimo rungtyse. Pastaroji buvo išpūdingiausia – norint laimėti, kitą komandą reikia įtraukti į vandens telkinį ir tikrąja to žodžio prasme išmaudyti pirmuosius, laikančius virvę žaidėjus. Kaip ir visada, po daug emocijų dalyviams bei žiūrovams sukėlusių varžybų galų gale nugalėjo draugystė.

Tolesnė vakaro dalis, pavadinta vakarone, prasidėjo oficialiai – klubai pasikeitė suvenyrais. Mindaugiečiai padovanojo kęstutėnams paveikslą, kuriame vaizduojamas Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimas, o kęstutėnai įteikė medalių su savojo kunigaikščio atvaizdu. Po oficialios vakaronės dalies, ragaujant keptas dešreles ir šašlykus, po truputį išsiūbavo kalbos ir diskusijos. Juk daugelis čia sutikome seniai matytų būrio ar kurso draugų arba susipažinome su naujais karininkais. Visuomet būna gaila, kad tokie renginiai greitai baigiasi, tačiau atmintyje išlieka džiugios akimirkos ir jas įamžinančios nuotraukos, ateityje galėsiančios padėti prisiminti tai, kas jau pamiřta.

VYR. LTN. AISTĖ ŽEROMSKYTĖ

Kvalifikacijos kėlimo savaitė

Retas, kuris batalione nėra girdėjęs apie kvalifikacijos kėlimo savaitę, nors tai naujiena ne tik batalione, bet ir visoje Lietuvos kariuomenėje. Tačiau šį kartą – ne apie tai, kas ir kaip vyko, nors tai neabejotinai svarbu, bet labiau apie tai, kodėl visa tai yra svarbu.

Dažnas mindaugietis, paprašytas pasidalinti mintimis apie kvalifikacijos kėlimo savaitę, pasakotų panašiai.

Paprastai tariant, tai karių motyvacinė (šnek. kalba) savaitė, skirta bataliono kariams, o tiksliau – labiau pirmosios kuopos kariams. Septyni kvalifikacijos / motyvacinės kėlimo kursai vyko rugsėjo 14–18 d. įvairiuose LK vienetuose: Dragūnų batalione – instruktoriaus kursas, Jėgerių batalione – specialiosios taktikos kursas, Mokomajame pulke – karo inžinerijos ir taiklaus šaulio kursai, Kovinio rengimo centre – situacinis šaudymas. Du kursai vyko ir Mindaugo batalione – ABC kursas ir kompleksinis kursas „Sumanus karys“. Jame mokė tokių dalykų kaip kopimas ir nusileidimas, kovinė savigny, medicininis ir psichologinis pasirengimas. Visų

šių kursų tikslas yra ES kovinės grupės pasirengimas misijai.

Apibendrinant galima teigti, kad mokymai pavyko ir daugelio karių atsiliepimai buvo teigiami.

Galbūt kai kam gali iškilti klausimas, kodėl ES kovinės grupės kariams reikalingi kopimo ir nusileidimo įgūdžiai? Ieškant atsakymo į šį ir kitus klausimus vertėtų grįžti į pradžią.

Idėja apie kvalifikacijos kėlimo savaitę gimė dar pernai, rengiant 2009 metų kovinio rengimo planą. Sumanymas buvo kartą per metus bataliono kariams sudaryti galimybes stažuotis bei semtis įvairios patirties skirtinguose LK vienetuose. Idealu, jeigu karys galėtų pats pasirinkti norimą kursą ar vienetą. Taigi šiuo atveju ne tiek svarbu, kokius naujus įgūdžius

įgytų kariai ar kaip dažnai juos panaudotų savo kasdieninėje veikloje, kiek pats siekis atverti bataliono duris ir leisti kariams pamatyti daugiau. Karine terminologija kalbant, svarbu rezultatas (angl. *ends*), o būdų ir priemonių (angl. *ways and means*) gali būti įvairių (geras pavyzdys galėtų būti neseniai vykusio Seržantų klubo ekskursija į Šiaulių karinių vienetų įgulą). Žinoma, kursų temos buvo parinktos neatsitiktinai. Be anksčiau minėtų, buvo stengiamasi įtraukti ir daugiau įdomių bei naudingų temų, tokių kaip parašutinis rengimas, ekstremalus vairavimas, riaušių malšinimas, išgyvenimo kursas. Nors ne visus sumanymus pavyko įgyvendinti, svarbiausias tikslas – papildomas karių ugdymas – buvo pasiekta.

Taigi kodėl tai yra reikšminga?

Labai svarbu, kad karys į dalinį grįžtų pasisėmęs naujos patirties, praplėtes savo akiratį, sužinojęs naujų dalykų, taip pat savo žiniomis bei įgūdžiais pasidalintų su kitais kariais. Dar būtų galima paminėti nuolatinio mokymosi bei tobulinimosi svarbą, motyvacinę skatinimą, galimybę praplėsti pažįstamųjų ratą, galu gale pristatyti save ir batalioną. →

Be abejo, visada bus nuomonių ir argumentų, kodėl neverta stengtis karių ugdyti papildomai (kam daryti, jei galima ir nedaryti), tačiau tai jau kita tema.

Be visa to, reikėtų pridurti, kad prie šio kurso rengimo prisidėjo j. psk. Vidmantas Stramiela, kuravęs net kelis kursus, kpt. Mantas Valteris, kpt. Jurgis Mėlynis, vyr. ltn. Donatas Giedrikas, psk. Rolandas Tamošauskas ir daugelis kitų. Nuoširdžiai jiems dėkojame visų bataliono karių vardu.

Prisiminkime, kad kiekvienas iš mūsų gali įvairiais būdais prisidėti prie papildomo karių ugdymo: kursų, paskaitų, ekskursijų – juk „mes žinome, kad mes daug ko nežinome“.

MJR. LIUDAS GUMBINAS

gr. Aleksej Maisuradzė, I MPK:

...mūsų moralė buvo išlaikyta labai aukšta, beje, pratybų eigoje buvo nuolat kartojamos kelios frazės: „Darykite viską daug lėčiau, nes misijos metu laikas – mūsų sąjungininkas.“ „Viskas, ką darote – jūsų pačių saugumui.“ „Mes nemokome jūsų, o perteikiame tai, ką esame patys išbandę savo kailiu.“ „Mes dirbame ne iš „knygučių“!

srž. Orentas Vertelis, I MPK:

Kariai, kuriems silpniau sekėsi vadovauti pratyboms, ruošdavosi netgi iki 4 val. ryto.

j. srž. Audrius Butkevičius, I MPK:

Gerai tai, kad mokymams apie savadarbius sprogmenis vadovavo šios srities specialistas, nes Jis tikrai išmano savo darbą.

vrš. Vytautas Bajoras, I MPK:

Vyresnysis leitenantas D. Giedrikas mokė karius savignos pagrindų, kurių gali prireikti ne tik tarnyboje, bet ir gatvėje. Panevėžio miesto policijos kinologai supažindino su šunimis ir papasakojo apie jų priežiūrą, po to kiekvienas praktiškai išbandė, ką šie sugeba tarnybiniams šunims.

ltn. Tomas Stakvilevičius, I MPK:

Pasak instruktoriaus j. psk. Sarafinavičiaus, mūsų bataliono kariai surinko daugiau taškų situacinio šaudymo metu nei PAG-10 kariai.

Kariai po situacinio šaudymo pratybų įgijo individualios ir darbo poroje, grupėje patirties. Tokios pratybos nėra kasdienybė, todėl kariaims tai buvo puikius paskatinimas ir įgūdžių tobulinimas.

Jaunųjų šaulių stovykla

Šių metų rugpjūčio 17–23 dienomis motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ Karaliaus Mindaugo mechanizuotajame pėstininkų batalione vyko mobili sukarinta vasaros stovyklą jauniems šauliams. Į stovyklą atvyko 71 jaunasis šaulys, iš jų net 28 – merginos. Tikrosios kasdienės kario duonos panoro ragauti 11–26 metų Panevėžio, Utenos, Pasvalio, Rokiškio, Biržų, Kupiškio, Joniškio šauliai. Tokio pobūdžio stovykla batalione buvo rengiama pirmą kartą.

Rugpjūčio 18 d. vyko stovyklos atidarymo ceremonija, į kurią atvyko daug garbių svečių: krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė, LŠS vadas Juozas Širvinskas, l. e. Karaliaus Mindaugo mechanizuotojo pėstininkų bataliono vado pareigas mjr. Liudas Gumbinas, l. e. KASP Vyčio apygardos 5-osios rinktinės vado pareigas kpt. Gintaras Berdešius ir S5 skyriaus viršininkas kpt. V. Rudokas, l. e. Panevėžio prievolės centro viršininko pareigas kpt. Sigitas Zajančauskas, Panevėžio apskrities viršininkas Viktor Trofimov, Panevėžio miesto mero pavaduotoja Zita Kukuraitienė, policijos komisariato atstovai ir kiti svečiai. Susirinkusieji jauniems šauliams linkėjo ne tik ištvermės, bet ir prasto oro – kad visam gyvenimui neišdiltų patirti sunkumai.

Jaunieji šauliai visą savaitę buvo pažindinami su tvarka, disciplina ir gyvenimu kareivinėse, mokomi rikiuotės elementų, žygio, susitelkimo rajono užėmimo, veiksmų įvykus kontaktui su priešu, pasalos, gynybos bei puolimo vykdymo, ryšių bei kitų karyboje svarbių dalykų. Nors jaunieji šauliai dar neturi daug praktikos atliekant taktinius veiksmus, tačiau parodė neblogus rezultatus. Šeštadienį ir sekmadienį stovyklautojai privalėjo parodyti tai, ką išmoko. Jaunieji šauliai

savaitgalį praleido miške, kur vyko lauko taktinės atskaitinės pratybos. Taktikos atskaitinių pratybų metu jie parodė igytas batalione žinias. Nors pratybos buvo įtemptos ir fiziškai sunkios, dauguma šaulių buvo patenkinti, kad turėjo galimybę jose dalyvauti.

Stovyklos metu buvo rengiamos ne tik karinės pratybos. Buvo organizuojami ir kultūriniai renginiai. Rugpjūčio 20 d. jaunimui buvo surengtas kultūrinis vakaras. Šauliai suskirstyti į 3 komandas dalyvavo įvairiose rungtyse. Reikėjo dainuoti, deklamuoti, pasakoti, vaidinti bei šokti. Geriausiųjų laukė gardūs prizai-siurprizai. O po smagių varžytuvių vyko vakaro diskoteka.

Jaunieji šauliai labai noriai dalyvavo sportinėse varžybose. Vyko virvės traukimo, futbolo, tinklinio, kvadrato varžybos, karinė estafetė, taip pat šaudymo, smiginio rungtys. Šauliai varžėsi suskirstyti į 3 komandas. Iš visų sportinių rungtių daugiausiai pastangų prireikė karinės estafetės rungčiai.

Pirminės karių sveikatos priežiūros centras jauniems šauliams suorganizavo pirmosios pagalbos mokymo kursus, kurių metu jaunimas išmoko, kaip suteikti pirmąją medicininę pagalbą. Vaikai visą dieną mokėsi tvarstyti, daryti dirbtinį kvėpavimą, evakuoti sužeistuosius.

Sekmadienio popietę, po visų pratybų, vyko jaunųjų šaulių vasaros stovyklos uždarymo ceremonija. Instruktoriai labiausiai pratybų metu pasižymėjusiems jauniems šauliams įteikė simbolines dovanėles. Taip pat buvo išrinktas ir apdovanotas šauniausias, daugiausia pagarbos pelnęs ir geriausiai pasirodęs šaulys.

VYR. LTN. ARTŪRAS MILKINTIS

Seržantų klubas vis dar gyvuoja

Tęsdamas klubo tradicijas organizuojant įdomesnių vietų lankymą, Seržantų klubas birželio mėnesį surengė ekskursiją į Lietuvos kariuomenės Depų tarnybos arsenalą, Karinių oro pajėgų Oro gynybos batalioną bei Karinių oro pajėgų Aviacijos bazę. Ši išvyka buvo neeilinė, nes į ją buvo pakviesti ne tik klubo nariai, bet ir kiti bataliono kariai, kurie pareiškė norą aplankyti karinius dalinius. Jau iš anksto tikėjomės, kad išvyka bus labai įdomi ir naudinga kiekvienam joje dalyvaujančiam kariui.

Visų pirma mūsų autobusas pasuko į Radviliškyje išikūrusį Oro gynybos batalioną, kur mums buvo pristatyta oro erdvės gynybos ginkluotė. Smalsiausi ir labiausiai besidomintys, neseniai pradėję tarnauti profesinės karo tarnybos kariai pirmą kartą galėjo iš arti pamatyti radarus, tautoje vadinamas „žirafas“ bei zenitinius-raketinius kompleksus RBS. Apsilankę mokomajame treniruoklyje kariai galėjo išbandyti savo gebėjimus nustatyti oro taikinius ir juos sunaikinti. Didelei vietinių karių nuostabai kai kuriems svečiams iš pirmo karto pavyko tai padaryti, nors tai nėra lengva net jau patyrusiems oro gynybos bataliono taikytojams.

Iš Oro gynybos bataliono mūsų autobusas pajudėjo Linkaičiuose išikūrusio Depų tarnybos arsenalo link. Arsenale mus pasitiko tikras ginklų genijus vyr. srž. M. Gaivelis. Jis mums pristatė ko gero išpūdingiausią trofėjinį ir ne tik lengvųjų ginklų ekspoziciją Lietuvoje. Čia buvo galima savo rankomis pačiu-pinėti granatsvaiddį RPG-7, įvairių rūšių pistoletus, snaiperinį šautuvą M-14 L1 ir begalę kitokių ginklų. Labiausiai visiems patiko dar Antrojo pasaulinio karo metais naudota ginkluotė – tai pistoletas-kulkosvaiddis PPŠ-41, M-49 bei MP-40 („Schmeisser“) ir kiti ginklai. Neturėdami daug laiko širdingai padėkai už puikų ginkluotės pristatymą vyr. srž. M. Gaiveliui, mes paskubomis atsisveikinome ir išvykome į Karinių oro pajėgų Aviacijos bazę Šiauliuose. Nega-lėjome pavėluoti, nes atvykimo laikas buvo labai tiksliai suderintas, nes tikė-jomės pamatyti Baltijos šalių oro erdvę saugančių čekų pilotuojamų naikintuvų JAS-39 „Gripen“ planinį pakilimą. Tik atvykusius į Aviacijos bazę čekai nuste-bino mus ne tik savo paprastumu, bet ir išskirtiniu bazės bei naikintuvų saugumo ir priežiūros laikymusi. Nors ir esame kariai, tačiau mums prisiartinti prie nai-

kintuvų JAS-39 „Gripen“ nebuvo leista arčiau nei nurodyta. Ir tik po naikintuvų pristatymo mums, po vieną kontroliuo-jamam piloto, palypėjus specialiomis kopėtėlėmis buvo galima apžiūrėti piloto kabiną. Na, o labiausiai visiems patiko ir viską vainikavo išpūdingas trijų naikintuvų JAS-39 „Gripen“ pakilimas. Šis pakilimas buvo pademonstruotas pagal gautą mokomąjį aliarmo signalą. Vaizdas buvo tikrai neeilinis ir gražus. O naikintuvams išnykus horizonte vykdyti savo misijos, besidalindami patirtais išpūdziais Karinių oro pajėgų Aviacijos bazėje susėdome į autobusą ir pasuko-me namų link, kupini geros nuotaikos ir patirtų teigiamų emocijų.

PSK. EGIDIJUS PALUCKAS

Vyr. srž. D. Damaševičius prie treniruoklio pasijautė tikras priešlėktuvinės gynybos specialistas

KOP Aviacijos bazėje, be čekų „Gripen“, buvo ir mūsų šaliai „Spartan“

Šiluvoje švenstas švč. Mergelės Marijos gimimas

Rugsėjo 8-oji – švč. Mergelės Marijos gimimo diena. Šią dieną prasideda Lietuvoje galias tradicijas turintys ir per visus sunkmečius neišnykę švč. Mergelės Marijos gimimo atlydai (Šilinės). Šiemet daugiau kaip 500 metų gyvuojantys atlydai skirti Lietuvos vardo tūkstantmečiui paminėti.

Šilinėms šiais metais tradiciškai prasidėjus Lietuvos kariuomenės dienos šventimui, į Šiluvą susirinko kariuomenės dalinių vadai, būriai karių bei piligrimų. Atlydai prasidėjo ryto mišiomis Apsireiškimo koplyčioje, vėliau pagrindinės šv. Mišios buvo laikomos sakralioje aikštėje priešais baziliką. Po šv. Mišių mokyklos stadione Jonavos šv. Jokūbo parapija organizavo agapę, vaišino šventės dalyvius. Bazilikoje karių chorai surengė sakralinės muzikos koncertą.

Šiluvos atlydų istorija prasidėjo dar 1457 m., kai vietos dvarininkas Petras Simonas Gedgaudas Šiluvoje pastatė bažnyčią ir skyrė ją švč. Mergelės Marijos gimimui atminti bei šventiesiems Petru ir Baltramiejui. Žinia apie šią vietą ir joje vykstančius atlydus pasklido ne tik po visą tuometinę Lietuvą, bet ir už jos ribų. Į Šiluvą keliavo net protestantai iš Prūsijos. Atlydai tapo plataus masto renginiu. Deja, XVI a. reformacijai palietus Šiluvos kraštą, joje išgalėjo kalvinizmas ir katalikų bažnyčia sunyko, o pati Šiluva turėjo tapti kalvinistų centru. Tam smarkiai priešinosi žemaičių vyskupas Merkelis Giedraitis, pradėjęs bylas bažnyčioms ir jų turtui atgauti. Vis dėlto tą padaryti neturint nuosavybės dokumentų buvo itin sunku.

1608 m. Šiluvoje vietos piemenėliams apsireiškė švč. Mergelė Marija. Šis apsireiškimas laikomas pirmuoju Marijos pasirodymu Europoje ir vienu iš penkių Bažnyčios pripažįstamų apsireiškimų. Manoma, kad šis įvykis padarė didelę įtaką tam, kad bažnytinė nuosavybė būtų gražinta katalikams. Šiluvai vėl tapus katalikiškąja šventove, čia buvo pastatyta medinė bažnyčia, vėliau žemaičių ordinaras Aleksandras Sapiega Marijos apsireiškimo vietoje pastatė koplyčią. Į koplyčios altoriaus pamatus buvo įmontuotas akmuo, ant kurio, manoma, apsireiškė švč. Mergelė Marija. Šiluva vėl tapo religiniu centru. 1786 m. pašventinama nauja mūrinė katalikų bažnyčia – dabartinė švč. Mergelės Marijos gimimo bazilika.

Neišnyko ši šventės tradicija ir carinės Rusijos valdymo metais. Šiluvoje per atlydus, netgi uždraudus lietuvišką spaudą, buvo platinamos lietuviškos knygos, katekizmai, maldaknygės.

Šiluvos atlydai ypač buvo populiarinami ir tarpukariu nepriklausomoje Lietuvoje. Kaune maldininkų kelionėms organizuoti netgi buvo įkurtas komitetas. Apie Šiluvą buvo leidžiamos knygelės, bukletai. Į atlydus susirinkdavo apie 100 tūkst. maldininkų.

Po Antrojo pasaulinio karo, pirmaisiais okupacijos metais, atlydai buvo švenčiami išeivijoje. Sovietinė valdžia stengėsi griežtomis priemonėmis kliudyti maldininkams rinktis Šiluvoje, tačiau žmonės nepaisė draudimų ir procesijomis keliavo dalyvauti atlyduose.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę Šiluvoje 1991 m. kardinolas Vincentas Sladkevičius ir Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis paaukojo Lietuvą švč. Mergelei Marijai. Čia buvo paliktas saugoti ir paaukojimo aktas. 1993 metais Šiluvoje apsilankė popiežius Jonas Paulius II. Šventasis Tėvas meldėsi Šiluvos koplyčioje, dalyvavo Dievo žodžio liturgijoje švč. Mergelės Marijos gimimo bazilikoje.

Kasmet vykstančių švč. Mergelės Marijos gimimo atlydų kiekviena diena skiriama vis kitai temai. Švenčiamos Lietuvos kariuomenės, policijos, medikų, bažnyčios darbuotojų, šeimos, vaikų, jaunimo, vienišųjų, ligonių, aplinkos apsaugos darbuotojų dienos. Atlydų metu vyksta katechezės, religiniai spektakliai, koncertai.

Dar nuo XVII a. žmonės į Šiluvą keliauja pėsčiomis. Tiek eidami į atlydus ar grįždami iš jų, tiek pačiuose atlyduose maldininkai gieda daug Šiluvos Marijai skirtų giesmių, taip pat švč. Mergelės Marijos valandas, Marijos litaniją, kalba rožinį.

Šiluva garsi ne tik joje vykstančiais atlydais. Žmonės čia renkasi išvysti jau kelis šimtmečius malonėmis garsėjantį švč. Mergelės Marijos su kūdikiu paveikslą, kabantį Šiluvos bazilikos didžiajame altoriuje. Šiluva pagyvėja ir ne tik per atlydus. Maldininkų susibūrimai čia vyksta ir kiekvieno mėnesio 13-ąją – Marijos dieną. Taip pat liepos 2 d. švenčiami Marijos aplankymo atlydai.

VYR. LTN. PAULIUS BABILAS

Hipokrato priesaikai ištikimas mjr. Vygintas Sereika

Prie mjr. Vyginto Sereikos pavardės reikia pridurti – veteranas. Jau penkio-lyka metų kariuomenėje tarnaujantis ir Karaliaus Mindaugo bataliono karių sveikata besirūpinantis iš Panevėžio kilęs mjr. Vygintas Sereika šiuo metu yra Karo medicinos tarnybos Pirminės karių sveikatos priežiūros centro Panevėžyje viršininkas.

O dabar mums tiesiog smalsu pabendrauti su profesionaliu mediku – kariu.

Gimė: 1971 metais.

Horoskopas: Vandenis.

Išsimokslinimas: aukštasis universitetinis.

Šeima: vedęs, žmona Irma, augina 10 metų sūnų Tada.

Laisvalaikis: knygos, fotografija, gėlavandenis akvariumas, kompiuteris ir sporto klubas.

Jūsų biografijoje įrašyta, kad 1995 m. tapote šio bataliono kariu. Ar tuometinis Jūsų gyvenimo žingsnis buvo įkvėptas jaunatviško entuziazmo, ar gerai apsvarstytas pasirinkimas?

– Manau, tai buvo kažko naujo, neatrasto, nepatirto paieškų rezultatas. Buvau baigęs „žiaurius“ medicinos mokslus, daugybę metų vertusius sėdėti prie knygų, leisti laiką paskaitose, laboratorijose, bibliotekose, vėliau – įvairiose ligoninėse. Tada dar jaunam gydytojui

norėjosi aktyvios veiklos, susikaupusi energija veržėsi, todėl vietiniame laikraštyje rastas kvietimas gydytojams ateiti į kariuomenę pasirodė labai viliojantis.

Kokias viltis, tarnaudamas batalione, tuomet puoselėjote? Ar jos išsipildė?

– Kokios ten galėjo būti viltys – tada reikėjo dirbti, svajoti laiko nebuvo. Tuo metu Mindaugo bataliono medicinos punktas glaudėsi viename dabartinio bataliono štabo gale, buvo siaubingai apleistas, nematęs nei remonto, nei reikiamos įrangos, gyvavęs daugiausia iš tada jau pradėjusios plūsti labdaros. Tuomet noras buvo vienas – daryti viską, kad teikiamos sveikatos priežiūros paslaugos nors kiek būtų panašios į tas, kokiose mokymo bazėse teko mokytis – pradedant reikiamo lygio medicinos žiniomis pagrįsta medicinos pagalba, tuometinius reikalavimus atitikusiais medicinos prietaisais bei vaistais ir baigiant medicinos punkto patalpomis. O ar jos išsipildė – manau, su kaupu – šiandien mes galime didžiuotis turintys naujausia ir modernia įranga aprūpintą karių sveikatos priežiūros centrą, kuriame dirba puikus, didelę klinikinio darbo patirtį turintis personalas, ir tikrai ne prasčiausiais teikiamų asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros paslaugų rezultatais.

Jums teko svečiuotis (stažuotis) daugelyje šalių, susipažinti su tų šalių kariuomenių medicina. Kuri išvyka (stažuotė) paliko neišdildomą įspūdį?

– Nenorėčiau išskirti kurios nors vienos šalies medicinos pasiekimų, nes visur sveikatai skiriamas labai didelis dėmesys. Tačiau bet kurios savo komandiruotės metu stengiuosi surasti tai, ko pas mus dar nėra, tai, kas mūsų darbą darytų efektingesnę ir kokybiškesnę ir jau po to visomis išgalėmis stengiuosi tai diegti pas mus. Mano darbo pradžioje Mindaugo batalionas labai glaudžiai bendradarbiavo su Danijos kariuomene, todėl pasisėmėme labai daug daniškos patirties mūsų lietuviškiems projektams. Svarus yra Švedijos karo medicinos tarnybos indėlis – pradedant tuo, kad jie padovanojo dalį įrangos tada dar kuriamam dabartiniam mūsų karių sveikatos

priežiūros centrui ir baigiant įvairiais kursais, mokymais. Teko stažuotis Čekijos karo medicinos akademijoje, Danijos, Švedijos karo medicinos mokymo centruose, dalyvauti įvairiuose kursuose Vokietijoje, JAV, Olandijoje, Prancūzijoje, Vengrijoje – visur stengiausi ieškoti ir pasimokyti, kas gali būti naudinga, efektyvu ir pritaikoma Lietuvos karių sveikatos priežiūros ir kovinių operacijų medicininio aprūpinimo srityse.

Ar domitės Rytų medicina? Jeigu taip, ar taikote tai savo darbe?

– Ne, nesu didelis šios medicinos metodų gerbėjas, tačiau ir nekritikuoju. Laikausi principo – jei tai tiek metų egzistuoja, vadinasi yra gerai, tik gal aš to nesuprantu, o ko nesuprantu, tai ir nekomentuoju. Jei yra pacientų, kurie randa sau atsakymus ir pagalbą Rytų medicinoje – puiku – kuo žmonės sveikesni, tuo visiems geriau.

Vygingai, ar esate prietaringas? Ar tikite lemties ženklais?

– Nesu labai prietaringas, tačiau kai kurie ritualai egzistuoja ir mano gyvenime – kažkur girdėjau, kad norėdamas grįžti į tą pačią vietą, iš ten išvykdamas turi žvilgtelti į veidrodį. Todėl niekada neišeinu iš patikusio viešbučio kambario ar kitos vietos, kur norėčiau sugrįžti, nežvilgtelėjęs į veidrodį.

Ar susidūrėte su realiu pavojumi gyvybei?

– Džiaugiuosi, kad realaus pavojaus atvejus kario gyvybei galiu skaičiuoti ant rankų pirštų – buvo labai rimta situacija, kai karys, puošdamas ramovės sceną šventei, užsilipo ant pastolių ir, netyčia prisilietęs prie prastai izoliuoto laido, patyrė elektros smūgį ir nuo palubės krito ant scenos grindų – tada ne juokais buvo baisu. Džiugu, kad viskas baigėsi labai sėkmingai. Pamenu atvejį, kai mūsų kariui lauko pratybų metu įkando vienintelė lietuviška nuodingoji gyvatė ir dėl to išsivystė šokas. Būta keletas rimtesnių traumų pratybų metu, bet mirtinų atvejų mums iki šiol nepasitaikė (beldžiu į medinį paviršių – dar vienas prietas).

Ar sveiki bataliono kariai?

– Manau, kad pakankamai sveiki. Man liūdniausia, kad karių sveikatai neretai didelę įtaką daro ne realūs susirgimai, bet kitos priežastys. Kalbu apie atvejus, kai tariamais sveikatos sutrikimais bandoma išvengti tam tikrų tiesioginių savo pareigų vykdymo. Tokiais

atvejais esu gana netolerantiškas, galbūt todėl tokie „ligoniai“ dažniausiai renkasi civilius gydytojus.

Gal prisimenate savo darbe juokingų, kuriozinių situacijų?

– Manau, kad kiekviename darbe pasitaiko juokingų ir kuriozinių situacijų, svarbiausia, kad jos netaptų skausmingos kitiems. Daug visokių linksmybių buvo šauktinių laikais – per tuos tarnybos metus kariuomenėje jie taip išstobulindavo būdus „susirgti“, kad kartais ilgokai tekdavo pasukti galvą, kas nutiko. Neretai jie gaudavo atleidimus nuo lauko pratybų, mankštų ir tik išėję iš kabineto iškart garsiai paskelbdavo apie savo „pergalę“ ir dalindavo rekomendacijas, kaip gauti atleidimą – ir liūdna, ir juokinga būdavo. Pamenu atvejį, kai kažkuriam iš kuopos vadų Pabradės poligone kilo įtarimų, kad karys vartojo alkoholį, todėl nutarė nuvežti į Pabradės polikliniką blaivumui įvertinti. Nuvažiuojam – o ten tas, kuris tą blaivumą įvertinti turėjo, pats vos ant kojų laikosi – poliklinikos administracijai teko du „pacientus“ apžiūrėti. O kiek linksmų akimirkų būdavo lauko pratybų metu: gauna karys įvadą, kad „sužeistas“ – paramedikas, kaip tyčia pats mažiausias ir silpniausias paskirtas, atbėga, „žaidžą“ sutvarsto, o jau su evakuacija... nei iš vietos. „Priešas“ ant kulnų lipa, o sužeistojo iš vietos pajudinti nepavyksta, vadas piktas, įvertinimai prasti. Po kelių tokių pratybų į paramedikus pagarbiau žiūrėti pradėta. Daug visko buvo, gerai, kad dauguma tokių istorijų sėkmingai baigdavosi.

Ko labiausiai pasigendate savo darbe?

– Tiesą sakant, ko reikia, viską turiu – puikų kolektyvą, geras darbo sąlygas, reikiamą vadų paramą ir ... gerus pacientus. Tereikia dirbti ir tuo džiaugtis.

Ar gyvenate laikydamasis griežtos tvarkos?

– Stengiuosi taip daryti, bet kadangi esu nepakantus nelankstumui, dažnai tenka keisti sudarytas dienotvarkes, vienu metu daryti keletą darbų, spręsti keletą klausimų, nors tai ir nebuvau suplanavęs. Iš tiesų, pats gyvenimas diktuoja tokius sprendimus, neretai negali net išeiti pietauti laiku, kai prie kabineto durų yra pacientas. Toks jau gyvenimas.

Jei turėtumėte galimybę ką nors pakeisti savo gyvenime, kas tai būtų?

– Nedaug ką norėčiau keisti iš esmės.

Tikrai žinau, kad rinkčiausi tą pačią gydytojo profesiją (esu turbūt vienas iš nedaugelio, kuris žinojo, kuo nori būti suaugęs jau nuo kokios 6–7 klasės), rinkčiausi tarnybą kariuomenėje, gal kiek daugiau skirčiau laiko sau, mokyčiausi dar bent vieną užsienio kalbą (neatsisakau šios idėjos ir dabar, bet... nėra laiko).

Kokia Jūsų nuomonė apie moteris, dėvincias kario uniformą?

– Pati geriausia. Manau, kad uniforma moterį išlaiko tam tikruose rėmuose, o tai jau verta pagarbos. Mano tarnybos metu sutiktos visos uniformuotos moterys vertos aukščiausių vertinimų. Labai didžiuojuosi mūsų kolektyvo moterimis, visos batalione tarnaujančios ir tarnavusios moterys yra puikios.

Koks šeimos požiūris į Jūsų tarnybą?

– Pradžioje teko įrodinėti, kad kario tarnybos laikas neribotas, kad ir gydytojui reikia lauko pratybų, kad ir šaudymas yra karo gydytojo gebėjimų dalis, bet dabar jau supratimas pasiektas. O sūnui įdomu viskas, kas susiję su kariuomene, pradant nuo to, kad kareivis pakelia ranką atiduodamas pagarbą, kad šarvuotis „dėmėtas“ ir baigiant – kaip tas ar anas pabūklas šaudo.

Ką Jūs kolekcionuojate?

– Nesu aistringas kolekcionierius – vaikystėje kolekcionavau pašto ženklus apie kosmosą ir rinkau proginius metalinius sovietinius pinigus. Šiuo metu „kolekcionuoju“ medicininius žurnalus, kuriuose randu vertingos informacijos ateičiai. Nekyla ranka išmesti perskaitytų žurnalų apie fotografiją. Iš tiesų turiu labai daug medicininės literatūros – dalį jos laikau kaip prisiminimą apie nuvargtus vargus, kitą – dėl vertingos informacijos. Jei po ranka pakliūna įdomesnė nuotrauka, fotoreportažas – taip pat pasilieku.

Kiek žinau, mėgstate fotografuoti. Ar Jūsų fotoaparato objektyvas užfiksuoja tik komiškas akimirkas?

– Fotografija mano gyvenime užima atskirą vietą. Fotografuoti pradėjau jau pirmoje klasėje, turėjau legendinį „Smena-8“ fotoaparata, tėvai nupirko nuotraukoms spausdinti reikalingas priemones ir todėl jiems teko ilgai kęsti nepatogumus, nes nuotraukos buvo daromos vonioje. Bėgant laikui norai augo ir fotografavau jau „Zenitu“. Atsiradus skaitmeninėms technologijoms nepakeičiamu mano draugu tapo „Sony“ „muilinukė“, o dabar jau antrus metus fotografuoju vei-

drodiniu „Olimpus“ klasės aparatu. Esu iš tų fotografuojančiųjų, kuriems reikia veiksmo, judesio, žmonių. Man sunkokai sekas fotografuoti peizažus, vabaliukus ir gėlytes. Kadangi daugelis jau priprato, kad vos ne visuose susibėgimuose, pasisėdėjimuose ar vakarėliuose rankose dažniausiai laikau fotoaparata, todėl nebekreipia dėmesio, o tai yra didžiausias džiaugsmas fotografuojančiajam. Ieškau kadro, kuriame žmogus būtų savimi, nesusikaustęs, linksmas, originalus, ieškau emocijų, išgyvenimų. Fiksuoju akimirkas, kurios primintų renginį, susitikimą, gerą kompaniją, aplinką. Kadangi dažniausiai mano objektyvo taikinyje – jauni žmonės, tad nenuostabu, kad nuotraukos yra linksmos, valiūkiškos, kartais net komiškos – juk tokia yra jaunystė.

Kokios atostogos Jums labiausiai įsiminė? Kur norėtumėte nuvykti ateityje?

– Džiugiausios atostogos yra praleistos su šeima, gerų draugų kompanija ir visai nesvarbu, ar tai bus lietuviška paėžerė, Baltijos pakrantė ar Italijos kalnai. Labai mėgstu kalnus, todėl mintys visada sukasi apie juos, be to, yra norų aplankyti kokį atokesnį žemės lopinėlį, bet ko nors specialiai negalėčiau išskirti. O iš realesnių svajonių – neatsisakau minties kur nors išvykti su Mindaugo bataliono Karininkų klubu. Esu vienas iš pirmųjų šio klubo narių ir vertinu jį kaip vieną iš pačių sėkmingiausių projektų. Klubas išgyveno ir geresnius, ir prastesnius laikus, bet išliko ir sustiprėjo, aktyviai vysto savo veiklą. Klubo nariai nemažai keliauja po Lietuvą, pernai klubo iniciatyva buvo organizuota kelionė keltu į Stokholmą, tikiuosi, kad bus realizuoti ir kiti kelionių planai. Esu laimingas ir didžiuojuosi tuo, kad esu šio klubo narys.

Artėja ruduo, depresijos metas. Ką patartumėte ir palinkėtumėte bataliono kariams?

– Batalionui ateina nelengvas metas – rimtų mokymų virtinė, atsiskaitymai, po to budėjimas ES KG, todėl svarbiausia, kad tokio įtempto periodo metu išliktų ramybė, tarpusavio supratimas, laiku ištiesta pagalbos ranka. Ir žinojimas, kad yra didelis medikų kolektyvas, kuris visada ir visiems yra pasirengęs padėti.

■
Kalbino bibliotekininkė
ONA SLIVKIENĖ

PASKATINIMAI

**LIETUVOS KARIUOMENĖS
MPB „GELEŽINIS VILKAS“
VADO PADĖKOS RAŠTAS**

už profesionalumą, sumanumą,
iniciatyvų bei pavyzdinę pareigų
vykdymą Valstybės dienos proga:

vyr. srž. Nikolajui ANTIUCHOVUI, RB,
srž. Dainiui BOSUI, I MPK,
srž. Aurimui GRYBEI, I MPK,
j. srž. Igor POLIŠČIUK, I MPK,
gr. Virginijui CEKANAČIUI, I MPK.

**KARALIAUS MINDAUGO
MECHANIZUOTOJO PĖSTININKŲ
BATALIONO VADO
PADĖKOS RAŠTAS**

už nepriekaištingą pareigų vykdymą,
rodomą asmeninę iniciatyvą ir
sumanumą atliekant pavestas užduotis:

gr. Ryčiui JUODVIRŠIUI, I MPK,
eil. Dainiui ŠLAUNIUI, I MPK,
eil. Tomui ŽILINSKUI, I MPK,
eil. Dariui KANDZERAUSKUI, I MPK,
eil. Dariui KIRDEIKIUI, I MPK,
eil. Robertui ŠUNTAI, I MPK,
eil. Remigijui VERIKUI, I MPK.

už pasiektą geriausią komandinį
rezultatą 15 km sparčiajame žygyje:

vrš. Vytautui BAJORUI, I MPK,
srž. Orentui VERTELIUI, I MPK,
j. srž. Gintautui PAJEDAI, I MPK,
gr. Gražvydui GASAIČIUI, I MPK,
gr. Vaidui GARNIUI, I MPK,
eil. Nermedui ŠEŠKUI, I MPK,
eil. Domui KANAPECKUI, I MPK,
eil. Dainiui ŠLAUNIUI, I MPK,
eil. Raimondui MITKEVIČIUI, I MPK,
eil. Karoliui RIMKŪNUI, I MPK,
eil. Stanislovui ANDRIUŠKAI, I MPK.

už parodytą iniciatyvą, sumanumą ir
uolų pareigų vykdymą Lietuvos valstybės
(Karaliaus Mindaugo karūnavimo)
dienos proga:

vyr. srž. Egidijui SKURDENIUI, II MPK,
eil. Mantui PIKTURNAI, II MPK,
eil. Eligijui POŠKUI, II MPK.

už sumanumą bei iniciatyvumą
vykdant užduotis I mechanizuotosios

pėstininkų kuopos nacionalinio
vertinimo pratybų „Calm response“ metu:

vyr. ltn. Arnoldui ŽILIUI, I MPK,
ltn. Vaidui ŽINIUI, I MPK,
psk. Remigijui KATINUI, I MPK,
vrš. Sergejui ASAČIOVIUI, I MPK,
srž. Žilvinui STANKEVIČIUI, I MPK,
j. srž. Audriui BUTKEVIČIUI, I MPK,
j. srž. Tomui VARANAUSKUI, I MPK,
gr. Mindaugui RAUKČIUI, I MPK,
gr. Valdui BATUŠKAI, I MPK,
gr. Adui VIDŽIŪNUI, I MPK,
gr. Renatui BUTKUI, I MPK,
gr. Kazimierui RAUDUVEI, I MPK,
gr. Ignui PRUSKUI, I MPK,
gr. Nermedui ŠEŠKUI, I MPK,
gr. Kaziui BARZEVIČIUI, I MPK,
gr. Pauliui VILDZEVIČIUI, I MPK,
gr. Tomui BAČILIŪNUI, I MPK,
eil. Stanislovui ANDRIUŠKAI, I MPK,
eil. Mindaugui PABERALIUI, I MPK,
eil. Mindaugui DAUNORAI, I MPK,
eil. Daivydui MISIŪNUI, I MPK,
eil. Algimantui KLINGAI, I MPK,
eil. Mindaugui MITUZAI, I MPK,
eil. Robertui ŠUNTAI, I MPK,
eil. Robertui KAUPUI, I MPK.

už sąžiningą tarnybą ir asmeninę indėlį
rengiant I mechanizuotosios pėstininkų
kuopos karius Europos Sąjungos kovinės
grupės budėjimui:

vyr. ltn. Pauliui BABILUI.

už asmeninę indėlį organizuojant štabo
ir padalinių valdymo grupių mokymus
„Quick response“:

vyr. srž. Egidijui SKURDENIUI, II MPK,
gr. Ramūnui SAULIAKUI, II MPK,
gr. Egidijui KOPUSTUI, II MPK,

eil. Vilmantui JODEIKAI, II MPK,
eil. Linui NUTAUTUI, II MPK,
eil. Mindaugui IVOŠKAI, II MPK.

už parodytą iniciatyvą, sumanumą
bei pasiektus aukštus rezultatus lauko
taktinėse pratybose „Ekstremalus patrulis“:
vyr. ltn. Mantui ŽINKEVIČIUI, ŽB,
srž. Artūrui VILIUI, ŽB,
j. srž. Valdui KUDARAUSKUI, ŽB,
gr. Svajūnui GIRSKUI, ŽB,
gr. Roman GUŠČENKOV, ŽB.

**Į KITUS DALINIUS
PERKELTIEMS KARIAMS
KARALIAUS MINDAUGO
MECHANIZUOTOJO PĖSTININKŲ
BATALIONO VADO
DAIKTINĖ DOVANA**

už pavyzdinę tarnybą, parodytą
profesionalumą bei sąžiningą
pareigų vykdymą Karaliaus Mindaugo
mechanizuotajame pėstininkų batalione:

kpt. Mindaugui NEIMONTUI.

už gerą tarnybą, parodytą
profesionalumą bei sąžiningą pareigų
vykdymą Karaliaus Mindaugo mechani-
zuotajame pėstininkų batalione:

kpt. Juozui GIRDAUSKUI.

už sąžiningą tarnybą, parodytą
profesionalumą bei sąžiningą pareigų
vykdymą Karaliaus Mindaugo mechani-
zuotajame pėstininkų batalione:

kpt. Dariui KISIELIUI,
vrš. Kęstučiui MOROZUI.

AUKŠTESNIS KARINIS LAIPSNIS SUTEIKTAS**KAPITONO:**

vyr. ltn. Dariui STRAKŠUI, S3,
vyr. ltn. Mantui VALTERIUI, S2.

VYRESNIOJO LEITENANTO :

ltn. Virginijai JURKUTEI, S6,
ltn. Pauliui BABILUI, BVG,
ltn. Mantui ŽINKEVIČIUI, ŽB,
ltn. Vaidui PACEVIČIUI, SGK.

VIRŠILOS:

vyr. srž. Vidai SNARSKIENEI, S1,
vyr. srž. Giedriui VAITUKAIČIUI, S2.

VYRESNIOJO SERŽANTO:

srž. Dainiui BOSUI, I MPK.

GRANDINIO:

eil. Ignui PRUNSKUI, I MPK,
eil. Jurgitai PAJEDIENEI, II MPK,
eil. Pauliui VILDZEVIČIUI, I MPK,
eil. Kaziui BARZEVIČIUI, I MPK,
eil. Nermedui ŠEŠKUI, I MPK,
eil. Dainiui ŠLAUNIUI, I MPK,
eil. Tomui BAČILIŪNUI, I MPK,
eil. Donatui VANAGUI, II MPK,
eil. Egidijui KOPUSTUI, II MPK,
eil. Dariui GELAŽIUI, II MPK.

Vado „horoskopiniai“ nurodymai padaliniam

2010

VISIEMS BENDRAI

Aš visais jumis džiaugiuosi,
Dirbat visi išsijuose.
Jei važiuosim taip toliau,
Ryt nei šiandien bus geriau.

To linkiu aš jums kitais
Du ir nulis dešimtais.
Tik visi kartu laimėsime,
Jei sutarsim, netingėsime.

KUOPOMS

Pulsim, ginsimės, kovosim,
Nei minutei nesustosim,
Greitai šarvą pabalnokit,
Ties IUSAIS nesustokit.

Štabas jus parems planais,
Užduočių netruks tikrai.
Esat mums prioritetas,
Europinis kontingentas

TPK

Ką pamatot – remontuoti,
Jei kas juda – evakuoti,
Nepatinka? – transportuoti,
Kaip bebūtų – likviduoti.

**FINANSU IR BIUDŽETO
DARBUOTOJAMS**

Pinigai – tema opi.
Ir skaudi, neparanki.
Trauksim litą iš taupyklės,
Kad užtektų iki ryto.

MEDIKAMS

Su tais medikais – bėda.
Skiepyt ruošias visada.
Ką pamato, tą subado,
Nesigaili jie net vado.

Žodį svarų aš turiu –
Man daugiau jokių skiepų!
Gydykit visus dėlėm
Ir džiovintomis varlėm.

Nesinori net mąstyti,
Kaip mus krizė „padarytų“,
Jei nebūtų finansistų,
Kurie niekad nesuklysta.

Kad nevaikščioutum basi,
Nemiegoję, alkani,
Biudžetą mums balansuokit,
Kiek tik galit, tiek galvokit.

ŠTABO VIRŠININKUI

Štabo viršininke mielas,
Kartais džiuginat mums sielas,
Pataisykit, jei kas klys,
Kieno pusėj kamuolys?

VYR. PUSKARININKIUI

Žino ginklus ir rikiuotę,
Ekipuotę ir maskuotę.
Šachmatai, seržantų klubas
Jam palaiko gerą ūpą.

Kiti metai nusimato
Sunkūs, bet padės juk NATO.
Gelbės darbas atkaklus
Ir idėja „Tvarka bus!“

ŠTABUI

Ruoškit planą-chuliganą,
Kaip įveiksime priešą seną.
Po pratybų pasiruošę,
Priešo kvapo mes ištroškę.

Operaciją planuoti,
Tai kaip sapną susapnuoti,
Atsimerkus užrašyti,
Kalendorių nupaišyti.

Sudarė LTN. IEVA LEMEŽYTĖ

„Mindaugietis“ už „Mindaugietį“

Daugelį metų krepšinių mėgstantys žaisti bataliono kariai svajojo įkurti bataliono krepšinio komandą, kuri garbingai atstovautų Mindaugo MPB Panevėžio mieste bei kariuomenės organizuojamose pirmenybėse.

Pačių krepšininčių ir juos palaikančių vadovybės iniciatyva reikalai pajudėjo – šiais metais susikūrė kovingai nusiteikusi krepšinio komanda „Mindaugietis“, kuri jau pradėjo kovas Panevėžio miesto vyrų krepšinio II lygoje, garsindama Karaliaus Mindaugo bataliono vardą.

Komandos nariai jau sumokėjo Panevėžio krepšinio federacijai startinį lygos mokestį iš savo lėšų. Išpirktos krepšininčių licencijos ir padengtos pirmųjų

varžybų aptarnavimo išlaidos (teisėjų, sekretoriato, būdinčio medicinos personalo paslaugos). Bet...

Vis dar trūksta 2 000–2 500 Lt salės nuomai ir kitiems varžybų aptarnavimo mokesčiams sumokėti.

Jeigu esate neabejingi krepšiniui ir komandai „Mindaugietis“, maloniai kviečiame prisidėti prie šios iniciatyvos savo lėšomis ir, žinoma, aktyviai palaikyti mūsų sportininkus aikštelėje.

Mūsų komanda tikisi Jūsų paramos ir palaikymo. Kiekvienas litas mums yra brangus. Stengsimės už paramą atsidėkoti gerais rezultatais krepšinio aikštelėje.

**Krepšinio komandos „Mindaugietis“
kapitonas MANTAS VALTERIS**

**Eilėraštis per tris
minutes**

3

Opa opa į Europą
Su parengta pirmąja kuopa.
Pasirengsim ir subręsim,
Visas užduotis išspręsim.

■
LTN. VAIDAS ŽINYS

Karininkų klubo narys ltn. Robertas Žiukas Kęstučio batalione

Vertinamosios lauko taktinės pratybos „Ramus atsakas“

Vyr. ltn. Tomo Klizo vestuvėse

Štabų mokymai „Greitas atsakas“

Atsiveikinimas su kariais. Iš kairės kpt. Mindaugas Neimontas ir kpt. Juozas Girdauskas

LEIDŽIA KARALIAUS MINDAUGO MECHANIZUOTASIS PĖSTININKŲ BATALIONAS

Adresas: Pajuostis, LT-5337 Panevėžio r. Tel. 8 680 67 151, faksas (8 45) 51 10 27.

Vyr. redaktorius mjr. L. Gumbinas. Vyr. redaktoriaus pavaduotojai: vyr. ltn. P. Babilas, ltn. I. Lemežytė.

Redakcinės kolegijos nariai: j. psk. D. Dzimidas, vyr. ltn. A. Mūlkinis, kpt. T. Ramonienė, O. Slivkienė, psk. D. Snarskis. Sekretorius vrš. D. Voveris.

Fotografė S. Pranauskaitė-Bitūnienė. Kalbos redaktorė Erda Valeikienė. Dizainerė Vaiva Šimonienė.

Spausdino KAM LLAT, Totorių g. 25/3, LT-01121, Vilnius. Tiražas 50 egz. Užsakymas GL-451. Leidinys platinamas nemokamai.